

MAGYAR PINCZÉREK LAPJA

SZAK-KÖZLÖNY.

A debreczeni, szabolcai, miskolczi, szegedi, szatmári, sátoralja-újhegyi és kossai beteg-segélyő és ápoló pinczeregyletek hivatalos közlönye.

megjelenik minden héten szombaton.

ELŐFIZETÉSI DIJAK: Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Évnegyedre 1 frt 50 kr. — Egyes szám ára 15 kr. — Kéziratok és előfizetési pénzek kizárólag a „Debreczeni Ellenőr” nyomdájába küldendők.

Felolós szerkesztő:
MUZSALYI BÉNI
Főmunkatársak:
Némethy Lajos, Rosenberg Simon

HIRDETÉSI DIJAK:
Négy hasábos petit sor . . . . . 3 kr.
Bélyeg illeték mindenkor . . . . . 30 „
Nyilttér: sora 50 kr.

Kell-e pinczér-ügynök?

Ezel a kérdéssel a pályatársak közül igen sokan foglalkoztak; pro et contra vitakoztak föléle sokan nagyon sokféle-képen.

E kérdés helyes megoldási módját én megvallom csakis e lapok t. szerkesztőjétől hallottam és olvastam, ha t. i. a szövetséget létesül.

Megvallom valahányszor csak hallottam valamelyik ügynökről becsmérőleg, kicsinylőleg nyilatkozni mindig abban a véleményben voltam, hogy ez csupán azért történik, mert egyik vagy másik ügynök a becsmérőnek állást szerezni nem tudott vagy azért mert az illető a gazdának vagy a főpinczérnek nem kellett s minthogy sem a gazda, sem a főpinczér az illető szemébe mondani, hogy nem kell üzletébe, restelte, az ügynök maradt a hibás.

Itt úgyesen pariroznak az ügynökök a mi rövásunkra. (Tisztelet a kivételeknek.)

Ha az ügynökök nagy részétől megkérdezzük, hogy mennyit kapott az ur gazdától, amiért engem elhelyezett, azon választ nyerjük, hogy soha sem szokott semmit sem fizetni, legfeljebb új évben küld egy pár forintot, pedig egész évben küld neki személyzetet.

Pedig, ha minket elhelyeznek vagy rögtön fizetünk vagy biztosítékat hagyunk

és ha valamelyikünk nem fizet, nem kérdik hogy, hogy megy az üzlet, hanem, mivel nem fizettél, én több üzletet nem adok.

Szóval nem a gazda adja a jólétet az ügynök uraknak, hanem mi, a személyzet, és mégis honnan van az, hogy velünk nincsenek bizalmas lábón az ügynök urak.

És most elmondom, hogy mi ok vezérelt engem arra, amiért igénybe akarom venni e szaklap hasábjait!

Vajon van-e szüksége egy ügynöknek, mikor főképen főpinczért helyez el, hogy olyan üzletet egekig dicsérjen, melyet ő soha nem látott. Nem lehetne-e egyszerűen azt mondani: itt egy üzlet, ennyi kell biztosítéknak, ezek a feltételek, hogy az üzlet, hogy megy, nem tudom.

Az ilyen ügynök — pedig sok van ám ilyen — csak is tiszteletet érdemel.

Igen, de van olyan is. kinek, mert sok pénzre van szüksége a cél szentesíti az eszközöket“ jezsuitai jelszóból indul ki, s megszerzi azt bármi uton is.

Hi, az ilyen eljárás tisztességes-e, azt kartársaim ítéletére bízom!

Most pedig elmondom a magam történetét.

A télen üzletet nem kapva, hazamentem szülőimhez. Egy ügynöknek azt írtam, hogy ha valami kitűnő üzlet van, hajlandó vagyok azt elfogadni de ha nincs, úgy keressen nyárára egy jó üzletet. Párnap mulva kapok levelet, melyben tudatja,

hogy van egy kitűnő üzlet. Én elutazom, csinálók 25 frt uti költséget. Az üzlet azonban sehogy sem ment, én ott is hagytam, az ügynök ur azzal vigasztalt, hogy majd helyrebotolja. Adott is egy nyári üzletet, mely állítása szerint kicsinek látszik ugyan, de több kamatot fogok kapni, mint egy nagy fürdőben.

És most?

Itt ülök április óta, de vendégem még nem volt.

Az ügynök uraknak az ilyen üzletet nem kellene dicsérni.

Különbön hisszük, hogy az ügynöki intézmény reorganizálása nem sok idő múlva megtörténik.

Plutó.

Választmányi gyűlés.

A debreczeni pinczerek betegség-segélyő és ápoló együletének választmányi gyűlése f. hó 6 án tartott Erős Jakab ur magán lakásán.

Jelen voltak:

Privitzer József elnök,

Erős Jakab alelnök,

Than Gyula jegyző,

Blau Zsigmond ellenőr.

Krausz Dezső és Somogyi Imre szám vizsgálók, Rosenberg Simon, Steidl Ferencz, Kiss Sándor, Sporni Gyula, Papp László választmányi tagok. A gyűlést pont három órakor nyitotta meg az elnök, megköszönvén a választmány tisztelt tagjainak, hogy megjeleni szívesek voltak. Ezután a mult gyűlés jegyzőkönyve felolvastattat s az hibátlannak

A Magyar Pinczerek Lapja' tárcája.

Eltemették...

— Beszély. —

Írta: Mandel Gyula.

Tar Gergely elesüggedten huzza be maga után a nagy, szinehagyott ajtót. Talán a tizediket, talán a huszadikat...

Megáll a nagy boltíves kapu előtt. Nem bír tovább menni. Lábai reszketnek alatta, öszülő feje szédül s úgy forog vele a sima aszfalt, mintha vásári forgó malommal futna körbe, körbe...

A járdán hullámzó sokaságot nem látja, mert elstétült az előtte.

Ha haza ért könnyes szemekkel, kétség-ségbeesott arccal fogadja a feleség. Nem kérdezi és ő mégis felel.

— Fölkeresem, megtalálom...

Az a szikár, vézna asszony szeretné a pillárai tolakodó könnyet eltakarni, eltitkolni...

Tar Gergely száraz csontos kezébe hajtja a fejét, melyben oly türhetlen, el nem

viselhető szédülést idéz elő, a nagy lelki fájdalom.

Az asszony félkenen, halkán kérdez valamit férjétől, melytől az úgy megretten.

— Nem tudom. Nem lteltem.

Pedig már napok multak el, hogy Lidi eltűnt a szegényes padlászobából.

Tar Gergely irtóztató váddal akarja illetni. Az anya pártját fogja.

— Csak a nyomorból menekült. Nem nézhette tovább e vajudást... Aztán a kör, a melyben növekedett... szülői szeretet megtanították őt — érezni... Nem tanult meg nélkülözni...

Tar Gergely megrázkódi, mintha láz kezdené gyötörni. Szenci elstétülnek, zür zavaros tömeg kering előtte észbontó gyorsasággal, melyben a Lidi alakja bukkann olykor olykor föl szörnnyektől illűzőve... Szegény Lidi!

Az a tapasztalatlan, ártatlan leányka, ki nem ösmeri még az érdekhajszát, melylyel őt körülvehették.

A halvány kedves gyermeket megállítják majd csendes bolyongásában... szemébe néznek... sokat jelentőleg... megcsipdesik hegyes kis állacsáját.

Ezt fogja meggátolni Tar Gergely. Az az egyetlen kopott kabát, egy nehéz forró könyöcséppent szív magába, melyet az öszült ember önkéntelenül ejtett el...

— Nem nézhette a nyomort, mondja kétszer is, háromszor is.

A vád ismétlődik előtte. Tar Gergely nem képes többé ellenállni a rémes, illűző gondolatnak. Fölkeresi gyermekét, a város zajában.

Hideg, permeteg eső csapja az arczat. A nehéz, őlmos küd árnyékkal vonja be a gázlángokat, mintha irigyelné azt az emberi szem elől...

Felcizfrázott bérkoosiba fogott száraz gobék állják el czeltalan utját. Belebotlik. A goromba bérkoosis szitkozódva utasítja tovább.

Összezuza, összevonja mellén a kopott szinehagyott kabátot, kezeit feneketlen zsebébe rejti s úgy bolyong tovább, tovább...

Szintelen ajakán agy név lebben el, mely után borzongás fut rajta végig.

— Lidi... Lidi.

Az a kis Lidi, azokkal a nagy mosolygós kék szemekkel, melyeket oly szegénykeze tudott eltakarni hó fehér kis kacsóival. Jaj

találattatva három választmányi tag és az elnök által hitelesített. Miután, hogy az egylet pénztárnoka nem volt a gyűlésen jelen, a pénztárnoki teendőjét Krausz Dezső szám vizsgáló tag végezte. A helyettes pénztárnok a havi lezárolást mutatja be — melynek a következő eredménye volt: Bevételei: 41 frt. 20 kr. Kiadásai 5 frt. Maradt 36 frt. 20 kr. ez is rendben találattott és hitelesített.

Ezután Erős Jakab alelnök ur indítványára elhatározta, hogy egy díszes gyász lobogót készíttessen s ennek eszközzésével Steidl Ferenc és Kiss Sándor választmányi tagok biztattak meg.

A gyűlés legfontosabb pontja a következő volt: A Budapesten megjelenő Egyetem pénzérő különböző referációjában a többi közt olvastuk a következőt: „Rosenberg S. a gyűlésen szólni akart, de nem mert”. Rosenberg Simon, lapunk fömunkatársa és az egyletnek választmányi tagja, azért Than Gyulát, mint az egyetem pénzérő Közölny tudósítóját, a választmány gyűlésen felelőségre vonta, hogy mily jogon vesz magának szabadságot, hogy más lapban gonyoljon egy választmányi tagot — és kéri az elnökséget, hogy figyelmeztesse a jegyzőt, hogy többé olyat ne írjon a mi a választmányoknak szegényére válik. — Ugy az elnökség, mint a választmány részéről jegyző megdorgáltattott — és mindaddig nem engedtetik neki az egylet gyűléséről más lapnak tudósítást küldeni, míg az elnökség nem látmozza — és először is köteles a M. Pinczerek Lapjának a gyűlés referációját beküldeni. (Ezt azonban jegyző ur nem tette meg már az első alkalommal sem s ha másoktól nem hallottunk volna egyet mást, referálni sem tudnánk az ilyes lefolyásról. Jegyző ur ilyen eljárása megrovást érdemel. A türelemnek is vége szakad egyszer!)

Az elnök kevéssel öt óra előtt a gyűlést berekesztette.

„Magyar fürdők.”

(Takács László ur sajtó alatt levő jeles művéből.)

Előpatak.

Előpatak gyógyfürdő Háromszékmegyében, az északi szélesség 45°21, a keleti hosszúság 43°20 foka alatt 626 mtr tengerfeletti magasságban, pompás erdők által szorozott völgyben fekszik. A rövid kocsisút remek változatosságú vidéken vezet; élénk túráról a kiterjedt „Bárczaság” az óriási Kárpátoktól környezve, égbe nyúló csúcsaikon nyár derákán is ott csillog a hőtömeg, míg az erdők árnyas aljában Brassó hatalmas tornyai tűnnek fel, a romjaiban is imponáló

Földvár és több középkori erőmaradvány aljában bevonul fogatunk a dus növényzetű lomboldalas völgybe, melyet egész hosszában a vig oszörgedezési „Előpatak vize” választ két részre.

Also részében szépen rendezett park terül el, melynek árnyában a „Diana” és „József főherceg” források fakadnak; ugyanitt áll a meleg fürdőház, a bál és a zongora terem; a Szabó, Székely, Száva, Reich, Neurihrer és Prunkel féle számtalan vendégszobát tartalmazó épületek.

Felső részében szintén szép park között a „Lobogó” hidegfürdő, a kath. templom, a Béli, Bogán, Nemes, Otobán és Szabó féle épületek szintén lakszobákkal; itt fakad a „Svájcziforrás”, ettől rövid sétát vezet a „Károlyi román király” nevű fürdőház. — A sétáter körparkjában van a „főkut”, fedett sétányal, itt az ivósarnok, olvasó-terem, gyógyszertár a „svájci-láz” számos vendégszobával, a posta és táviraldivat; a sétáter kiterjedt oldalán pedig a Béli, Eszterházy, Gidófalvy, Goldstein, Nemes, Práger és „Unio” lakszobás épületek és 3 nagy vendéglő; ugyan itt fakadnak az „Annaés” „Ujforrás” vizei; az erdei sétáter alsó részén terjedelmes csanakázható tó terül el, közepén kis sziget, több csónakkal.

A fent elősorolt lakházakban összesen 600 vendégszoba van, mindannyi a fürdőigazgatóság felügyelete alatt; árai a kényelem, fekvés és berendezés szerint 40 krtól 3 frtig váltakoznak; a vendéglőkben jutányos áron nyitnak heti vagy havi bérletet, egy ebéd ára 60 kr; reggeli 24 kr; a háztartást vívó családok részére konyhás lakrészek is állanak rendelkezésre, a napi ételmi piac igen gazdag, mindennemű majorság, főzelek, zöldségfelében, több kenyérsütőde, mészárszék és vegyes kereskedés is van a gyógyhelyen.

Szórakozásokról kiválóan van gondoskodva; vannak olvasó és társalgó termek, színház, bálók és hangversenyek gyakran rendeztetnek, zongora, teke, könyvtár, napilapok rendelkezésre állanak, kitényő zenekar játszik napjában 2 óra hosszat a terjedelmes sétányon; kirándulóknak a remek vidék nagy választékban kínálkozik: a pompás „Szent Anna, tavához, a „Büdös barlanghoz”, Brassó, (2 óra távolság a „tömös szorozhoz” Tusnád és Zajzon fürdőhelyekre, Hétfaluba, Törsvár remek vidékre, Predeáln tó Sinaiba, a román király pompás nyaralójához stb.

A fürdő évad május 15 től szeptember végéig tart, a fürdő vendégek átlagos száma meghaladja évenként az 1500 személyt, kiknek nagyobb része Románia, Szerbia, Bulgária és Ausztriából kerül.

Istenem! hátha azok a kis ujjacskaik durva, kékes-pirosak a hidegtől.

Megóvja a hidegtől Tar Gergely. Fülke resi, hazahívja, viszi. Oda vezeti anyja mellé, megfogja reszkető kezeit s leülteti szépen az ágyra. Aztán nem fogja dorgálni, mert nem Lidike, hanem ő az oka, hogy nagy a nyomor.

Igen, most már tudja, a gög . . . a büszkeség. Óh, ezeket fogja eldobni és kéri, tédet hajtva fog könyörögni az alantos hitvatalért.

Kenyér és — nem fény!

Lázás arcát megvilágítja a fennlő bogó gázláng. Fülhevült, piros lett a reménytől . . .

A távol mulatozó házakból ide hallatszik a kábító zene. Egy-egy elhaló akkord ölykmörkökkel szagattja fel szíve nyugalmát. . . Fut előle, nem tudja miért.

Aztán mégis oda furakodik. A hűs esti lég átjárja minden idegét. Egy-egy szegletben arcába vágódik a hideg permeteg eső.

Tivornyahelyről, tivornyák otthonába tért. Itt is benéz, ott is. Keres, kutat. Duhajkodó dévaj ifjúság zsibong körülötte. Kifestet, kaczer lányok sűrűnek-forognak mel-

lette, kezükben bódító, mámorító itallal, lelkökben a bűn fesledő virágával. —

Tar Gergelyt bántja e légkör és mégis itt marad. Gunyos mosolyal teszi az „örökös diámon” elébe az olesó italt . . . Hanem azért sokat jelentő hamiskás pillantást vet vissza feléje, mely ugy egeti az ő szívet.

A mellékszóban felhangzó zene akkordjai átcsapnak a felgnyitott ajtón. . . A dévaj, duhajkodó vendégek belekurjantanak a vig zenébe s örült kankalépekkel lejtik a a szédítő keringőt . . .

— Bravo Gusztí!

A megdicsért virtuozsal lobogtatja mo nogrammas kendőjét és minden tour után szenvedélyes csókkal halmozza el a libegő Lólat. —

Kézről kére jár a tánczosnó . . .

— Weiter Lola!

Lola megtörlő a bortól és tánczolt felhevült arcát és egész odaadással engedti átkarolni karsu derekát A tánczosnó szorosan tapad mámoros tánczosához, felhevült arcát érinti annak duzzadt ajaka. Kicsi, szük a mellékszó. A félig nyitott ajtón átjelentek a másik terembe. Tar Gergelyt megérinté illusion ruhája . . .

— Lidi!

Napi hírek.

— **Hazai fürdőkből.** A buziási fürdőt e hó 7-éig 541, a pöstyéni fürdőt e hó 9-éig 1715, a szilicsi e hó 2-ig 372, a trenčové telepíté e hó 5-ig 1725, a tátrafürdőt e hó 7-ig 571, az új tátrafürdőt e hó 5-éig 555, a lipkai e hó 2-ig 860, a Mattoni budai Erzsébeti fürdőt pedig e hó 4-éig 308 vendég látogatta meg.

— **Halálozás.** Fischbein János a szolnoki „Lloyd” kávéház tulajdonosa e hó 6-án pénteken d. u. 1/2 óra körül életének 54 ik évében elhunyt. Béke a korán kiszenvedett férfiú poraira!

— **Fürdő élet.** Lablóról írják lapunknak, hogy ott a legkedvezőtlenebb időjárás van. A borzasztó esőzés miatt mely csak néha néha szünetel, a vendégek kénytelenek szobáikat őrzeni.

— **Övintézkedések a járványok ellen.** A meleg idősök beállta alkalmából a belügyminiszter körrendeletileg utasította a törvényhatóságokat, hogy a köztisztaság fenntartására s a járványos betegségek kiűtésének megakadályozására az előirt intézkedéseket szigoruan haítsák végre s különös gondot fordítsanak a következőkre: 1.) A légkör tisztaságának megóvására s így tegyenek meg mindent, hogy az, a mi a légkört vagy a talajt tisztátalaná teszi vagy az emberi egészségre ártalmas módon fertőzi, gyorsan eltávolítsák, illetve kellőképen fertőtlenítsék. 2.) Az ivóvíz tisztaságának megőrzésére. A közkutakat tisztítsák s tiltsák el a közkutakon a vízfordó edények bemeztését. 3.) Az ételmi szerek és italok ellenőrzésére. — Vizsgálják meg, hogy azok nem hamisítottak s nem ártalmasok-e? A piaci rendőrök különösen a mostani gyümölcsésés idején a legszigoruban járjon el. 4.) A vágóhidakra, v e n d é g l ö k r e e s k o r o s m á k r a, hogy azok környékébe minden szenny és hulladék naponta elváltassák. Az ezeken kívül felmerülő közegészségi vonatkozások bírószyonok tekintetében is ügyeljenek arra, hogy mindaz, a mi ártalmas vagy azzá válhatik, azonnal eltávolítsák. Eljárások eredményéről s e rendelet fogalomtisztásáról pedig még e hóban tegyenek a belügyminiszteriunnak jelentést.

— **Elhaltak Budapesten.** Szilágyi K. 36 éves pinczester I ker. orsz. tébolyda. Schlein E. 13 éves pinczér VIII ker. templom utca 4. szám. Zvierien J. 38 éves pinczér VII ker. dob utca 59 szám.

— **Hogy csinálnak Nordhausenbeft esőt?** A nordhauseni „három hársfához” címzett vendéglő tulajdonosai a földmivés gazdák. kik nála tartották összejöveteleiket és ünnepeiket, arról ismerték, hogy valamennyi általa

Örült kaczagással kapkod Tar Gergely a fejéhez, kétszer is, háromszor betolakodik az ifjúság közzé, aztán — igazán csodálatosan fut, mint egy félkegelmű.

*

Fütetlen, hideg szobában, kisirt szemekkel várta Tar Gergelyt felesége. Az óriási toronyóra rég eltűtötte az éjjeli hármat s az az össetört, sapádt vézna ember még csak most nyitotta be a szoba ajtaját.

Megtörlő füves szemait s nem hallja a kérdések özőnet.

— Nines.

A hangos faggatásra fülébred az 5 éves Irénke. Megtörlő a csodaszép kék szemait s hielegye csuszik édes atya ingatag ölbe. Puha kis kacsóit cizrogatva jartatja szürkülő szakállán és a gyermek veszi át az ostromot.

Csacsogva beszél, kérdez Lidiről . . . E név említésére megrázkódik Tar Gergely. Nem képes tovább tagadni, elárulja, hogy:

— Meghalt! . . . Eltemették!

A púszke elbigyenti kis eperajkait s hangos ptyergésben tört ki, melyben belevegyül a szülők zokogása.

rendezett ünnepélyt, elmosta az eső. Az idei tavasszal hosszas szárazság lévén, a gazdák-nak ez a körülmény eszébe jut s tréfálkozva rábírták a „három hátsá” mostani tulajdó sábrát, rendezzen egy kerti ünnepélyt a városi zenekar közreműködésével, megpróbálandó, vajjon most is oly végeztet lebeg-e a „három hátsá” fölött. A városi zenekart megrendelték, az ünnepély programját közölték a lapokban s ime az ünnepély megelőző éjjelen — hosszú szünet után megeredt az eső. A mint a k e r t i ü n n e p é l y másnap kezdetét vette s a városi zenekar rázendítette az első darabot, — megnyíltak az ég esatornái s bőségesen zúgogott alá az áldozathozó eső, mely után a gazdák oly rég óta epedtek. A vendéglőnek az elmosott kertiünnepély dacára is elég jó jövedelme volt; a gazdák pedig elhatározták, hogy a szükséghez képest ezen túl többször is rendeznek ilyen esőzhöz ünnepélyeket a „három hátsá” ban.

— **Oláh lapok a magyar fürdők ellen.** A romániai lapok halhatatlanul lakosát módon rászfáják el a román nemzet lakosát az erdélyi fürdők látogatásától. A „Rasboiu” című lap cikke, melyben az írja, hogy a román vendégek ne menjenek magyar fürdőbe, mert ott drága pénzüket csak magyar henezegést látnak — még valamennyire tűrhető, de a Bukarestben megjelenő Resboiul mely galád módon azt a koholmányt írja, hogy a magyarországi fürdők nagy részében difteritisz uralodik méltán felháborodást kelt. Az előbbi lap tudatlanságát az utóbbi rossz akaratalt és fanatizmussal telt ostobaságát árulja el. A magyarországi fürdőket látogató romániai vendég megnyugtására írhatjuk, hogy sem difteritisz, sem más járványos betegség egyetlen magyar fürdőben nincs és legyen meggyőző zövé a romániai lakosság, hogy a magyar fürdőben a „henezegés” helyett azt a vendégszeretet fogja találni, mely a magyarnak vele született tulajdonsága.

— **Meglőtt vendéglős.** A esch Pelsdorf községben e hó 8 án a német Schulverien helyi osztálya közgyűlést akart tartani. Pár nappal előbb a rendezőbizottság összegyűlt egy vendéglősben, hogy az előkészületek fölül tanácskozzék. A vendéglős, Weikert szintén résztvett e tanácskozásokban. Esti tizenegy órákor Weikert átment a szomszédságába, hogy valamit egyék. Alig tette be lábát a küszönrőn, lövés dördült el és a vendéglős s lyosan sebesülve földre rogyott. Még volt anyyi ereje, hogy az odasiető vendégeknek tudtára adja, hogy a lövés az ablakon keresztül történt. A fegyver ólomdarabokkal volt töltve s ily ólomdarab hatolt a vendéglős fejébe. Sebesülése súlyos. Hogy ki a tettes, még nem tudni. Azt gyanítják, hogy az eset bosszu műve.

— **Előpatáról írják egy könyomatulapnak a következőket:** A fürdőző vendégek száma július hó óta rohamosan emelkedik. A fürdőbirtokosság, hogy szegény ember is részesülhessen a fürdő gyógyító vizében: szegénykórházat rendezett be, melyben mind azok, kik hatóságilag igazolják gyagvtalanságukat s azt is, hogy részükre a gyógyfürdő használatát javasolva van, ingyen vétnek fel. A fürdőbirtokosság hasonló kedvezményben részesíti a katonákat is, ha az előirt feltételeket az illetékes ezredparancsnoka igazolja.

— **Robbanás egy kávéházban.** Cette, franciaországi város legelőkelőbb kávéházában, a „Grand Caffé”-ban, a munkások vizgázatlanúsága következtében iszonyú gázrobbanás történt. A robbanás nemcsak a kávéházat pusztította el teljesen, hanem rést ütött a padmalony is, úgy hogy az első emeletről néhány lakó lezuhant. Szerencsére csak kevesen voltak a kávéházban. Mindössze csak tizenhét ember sérült meg, néhányan elég súlyosan.

— **Milliomos főpincér.** Az inzerdorfi magántéboladában tegnapielőtt halt meg Skene Aloizia asszony, néhai Skene Alfréd nagyiparosnak és reichsrathi képviselőnek özvegye, 43 éves korában. A szerencsétlen asszony életútjának eléggé érdekes volt. Nemrég

nevek említése nélkül mi is megemlékeztünk arról az örökségi pőről, melyet Skene halálával ennek fia indítottak mostoha anyjuk ellen, a mely pőr az asszony halálával új stádlumba lépett. Skene Aloizia második neje volt a nagyiparosnak. Elszegényedett nemesi családból származva, a szinpadra lépett és Skene onnét vitte őt el háza urmőfűll. Csodás szépségű és igen rokonszenves lényű hölgy volt s az első házasságet zavaratlan boldogságba élték át. A nön azonban később lelki bántalmak vettek erőt. Az volt a rögesz méje, hogy nálánál jóval idősebb férje halála után mostoha fia kegyére lesz utalva. Hogy e rögeszméjétől megszabadítsa. Skene az ő szeme láttára egy végrendeletet íratott, melyben őt tette meg főörökösűll. De a végrendelet ezélja azonban állítólagosan az volt, hogy a nőt kigyógyítsa, a mi azonban nem sikerült. A valóságban az örökösűll sokkal kevesebbet szánt nejeinek. A férj meghalt, mielőtt ügyeit kellően rendezte hozta volna. — A végrendeletnek tehát, mely körülbelül másfél év előtt íratott az említett körülmények között, életbe kellett lépnie. — Csak a végrendelet felbontása után látták, mily gazdag volt a megboldogult. Az örökségben, mely birtokokból, házakból és jövedelmező gyárakból állt, Skene három gyermeke osztogatóra. Az özvegyre körülbelül két milliónyi vagyon jutott, de — nem vehette hasznát, mert még férje életében a téboladába kellett őt szállíttatni. Skene Alfréd gyermekei mostoha anyjuk gondnoka ellen pört indítottak az egész örökség kiadása iránt, a főntemlített körülmények alapján. A pörben még nem határoztak. Attól függ, vajjon az egész örökség megmarad-e Skene gyermekeinek kezei között, avagy a két milliót az elhalt asszony egyetlen fiúvérenek, blumendorfi Zieuner Gyulának jut, aki eddig, mint főpincér volt alkalmazva Zágrábban, honnét ügyvédje kíséretében már el is utazott Bécsbe.

— **Hol az 50 forint?** Gergely József török-szent miklósi lakos még a múlt hó 26-án bement Weisz Károly kocsmájába ott egy féltiter bort rendelt magának. Mivel azonban nem volt apró pénze, a fizetősor egy 50 forintos bankjegyet adott oda Weisznek, hogy abból a bor árát fogja le. Az asszony a pénzzel váltani ment, de midőn visszajött, Gergely József kérésére azt válaszolta: miféle pénz, ő nem tud semmiről semmit, neki csak egy hatost adott. Az asszony ezen állítására civődős keletkezett, melyből az asszony éles körmeivel fogva diadallal bontakozott ki. A civődőlésre Kiss Lajos figyelmes lett és látta midőn Weiszné lényá valami papírfélt rejtett el és arra félt kupar. Gergely József a féltet átktatván, nem talált ott semmit. Jelentést tett tehát a kapitányságnál a csalónő ellen. A megindult nyomozás azonban még eddig nem vezetett semmiféle eredményre.

— **A gazdasszonyok tizparancsolatját** következőkben állítja össze egy amerikai yanke. Első: tudd meg, hogy az a legnagyobb urnő, a ki annyira a maga asszonya, hogy még zakacsnéjára, szobalányára sem szorn rá. Második: Ha bosszant, hogy kezed a munkától durva lett, s attól tartasz, hogy urad olyan bárgyu hogy téged azért megessal, a helyett, — hogy hálásan csokolná meg azt a kezét, mely neki az élet terhé elviselni segít: mosd meg ciztrómlelével (ne az uradé, de a kezédet, ámbátor ez esztben amannak sem fogna ártani.) Harmadik: A tintafoltokat a selyem és gyapjuszövetekből terpetinnel távolítsd el. Negyedik: Soha se téggy el ugorkát oly edénybe, melybe előbb zsír volt. Ötödik: a halakat forró vízbe átsá, mert úgy könnyebben megtisztíthatod pikkelyeitől. Hatodik: a kemény hus vízbe egy kis eczetet tégy, mert így puha és ízletes lesz. Hetedik: Ha tojás fehérjéből gyorsan akarsz habot verni, tégy közé egy kanál sót. Annál hamarabb fog tájtékezni minél hidegebb. Nyolcadik: Az avas vajot mosd meg jól friss vízben egy kevés só és porrá tört cizokrot tégy bele, a vaj ismét józúll lesz. Kilencedik: Az új festett edényekbe tégy

vízbe egy marok szénát, az elveszi a festék szagát. Tizedik: Tégy sassafras-hajat az aszalt gyümölcs közé, hogy attól a fergét távol tartsd.

— **A vándorló róza.** Fürdőbe repültek szét az asszonykák. Bár voltaképpen semmi bajuk nincs, csak egy kicsit pihenőre, üdülésre vágyakozott a szívők. Hess madár, a fészek üres! A vendéglő nagyszatala megnépedik soha itt nem látott nyársolgári alakokkal, kiknek nyári névjegyén ott olvasható, hogy X. Y. ügyvéd, orvos, bíró, tanár stb. és szabadságot állományu férj.

A hosszú pórászra eresztett papuschós kaczeran illegeti, kelletti magát; legény sorban volnék, vagy mi?

N-m vonul el családok, szemérmes füleivel a léha garsonz teretere felől. Sőt a szóbeliség terén sikeresen mérkőzik a ma pilangóval.

Hanem az aktív lumpolástól még egyelőre tartózkodik. Beéri azzal, hogy nem ko czog haza, mihelyt az utolsó falatot lenyeli, ajkain merész és frivol osatadal zendül meg: — Még egy spricczert!

Utóbb belefűtő a cigány zörgésébe. Elérkezik azonban az az időpont is, mikor elevenére talál a távolból hangzó hejehuja.

Pajkos sanzonok kiesendülő borsos refinje vért kicsiklandozza.

Faltűvésben lapulva elsettenkedik arra a tájékra, hol a trikós muzsa ütötte fel esengő-bongó sátorát. Előtte az ajtó s ő infámis módon fíztaulazza a Ripp gyönyörű arietettej;

„Kinyitni nem merem,
Elfog a félelem.”

Az öreg Tantalusz ő mily szomjas és ingó erőnyel haza ballag rideg magányába.

Tegnap este a virágházaló léány a nagaszat körül kínálkozott jutányos és illatos rózsával.

Az egyik ideiglenes ú asztaltárs, a ki főfoglalkozására nézve szalma özvegy, oda inti a virágos léánykát.

Mindenek felett szereti a rózsát, ki-választ egy vörös, bársony kelyhűt s egy halovány krém szín szende bimbót. Bokrétaba köti s aztán kászoldók.

— Hová doktor? Marasztalja a kompánia.

— Megyek haza. S azzal elillan komolyan és erényesen.

Egy óra múltával felkeredik a legényfársaság is. A jelszó.

— Gyerünk az Orfeumba.

A hogy kireppen a podimra a szőke Margot, a legbajosabb minden margók közül, melyekkel valaha hivatali ember foglalkozott, egyezzerre csak iryigen kiált le a kis titkár, kiből különben harapófogóval is alig lehet szót kihuzni.

— Nézzetek oda.

A kompánia odané s teljesen elképedve és harsogó kacaj közt pillantja meg a fess Margot keblén ugyanazt a vérvörös és halvány krém szín két rózsát, mit a nagyszatalnál kötött bokrétaba a komoly és erényes szalma-özvegy. S a doktornak se hire, se hamva a nézőtérben.

A szomszéd asztalnál melázott egy poeta s iryigen tünővé sóhajt:

— Vajjon hogy kerültek oda azok a rózsák?

Kétségkívül ez a kérdés viharos visszhangra lel egy firdőző kebelben?

— **Werner Sándorné vendéglői szakácsnét** saját érdekében felkérem, hol-létét mielőbb sűrűsösen tudassa velem.

Abrahamovits Mór
pincézr ügynök S.-A.-Ujhely.

Változások.

Schleizinger Jenő főpinczéri állást nyert a Korona szálloda Miskolcz.
 Major Gyula ugyan ott nyert szoba pinczéri alkalmazását.
 Kassa József ugyan ott nyert ét-hordói állást.
 Stíft József főpinczéri alkalmazását nyert „Miskolczon“ Dombositz sörarsznokában.
 Lehart Manó főpinczéri alkalmazását nyert Tapolca (fűrű).
 Bergsänder ugyan ott nyert ét-hordói alkalmazását.
 Véber Izidor főpinczéri alkalmazását nyert Oroszlán szálloda Beregszászon.
 Kalósi Mór alkalmazását nyert Korona szállodában.
 Kohn Hermann főpinczéri alkalmazását nyert Frohner szálloda étertermében.
 Sauer Sándor éthordói alkalmazását nyert Hársfa szállodában Nyiregyház.
 Kalna József ugyan ott nyert alkalmazását.
 Lukács András ugyan ott nyert alkalmazását.
 Gyappai András a Preiss-féle sör csarnokban nyert alkalmazását.
 Spornik Károly a vasuti étertermében nyert állást.
 Száva Lajos és Hänig Mór a nyiregyházi vasuti étertermbe nyertek alkalmazását.
 Reinert Dezső alkalmazását nyert Köz ponti kávéház.
 Grósz Mór alkalmazását nyert Szilágy Somlyón Finger szállodában.
 Patáki Mihály főpinczéri alkalmazását nyert Torna alján Gömör.
 Tarnai György éthordói alkalmazását nyert N. Károly Szarvas szállodában.
 Vágenhoffer Lajos alkalmazását nyert Fehérlő szállodában.
 Lov Alajos éthordói alkalmazását nyert a Bika szállodában.
 Lőkös István alkalmazását nyert Nyiregyházi sötön.
 Szlabó Miklós alkalmazását nyert Központi kávéházban.
 Major János csaposi alkalmazását nyert Vimos Lajos sörarsznokában.
 Káncz József főpinczéri alkalmazását nyert Berettyó-Ujfaluban.
 Lami Mihály éthordói állást nyert Fehérlő szállodában.
 Kis János kávéházi főpinczéri alkalmazását nyert N. Károly Szarvas szálloda.
 Krausz Henrich fizető pinczér alkalmazását nyert Tolnai kávéház Nyiregyház.
 Heckenrész Lajos csaposi állást nyert Fehérlő szállodában.
 Baráth Bálint bérszolgái állást nyert Zimonyban Európa szállodában.

kutyák még ijesztőbbé tettek. Végre mégis elaludt.

Zsófi egyszerre felriadt, az ablakon zörgettek, — ki az? — kérdé ijedten.
 — En vagyok, hogy győjjenek hamar, a Sóska Laczit meglőtték a kukoricoza dülönél . . .

— Sóska Laczit?! — szisszent fel Zsófi.
 — Azt ám, a Sóska Pista fiát, — és azzal elszaladt.

Zsófi felkelt, oda tántorgott az asztalhoz, rákénykőlt és zokogott. — Uram isten igaz lehet az? . . . Nem! az nem lehet, talán tévedett a vén csász, személyesen meg kell róla győződnöm és ha ő az és ha nem halt volna még meg egészen, ne haljon úgy meg mint egy vadállat, melyet az uton ielőnek, hanem az én karjaimba.

Felhuzta ködmönét, fekete haját bekötötte egy kendővel, leakasztotta a szegről atya pisztolyát és elindult.
 A messze pusztán mély csend uralkodott. Semmi sem mozdult, Zsófi mint egy madár, repült az illatos pusztán, a meghatározott hely felé.

E közben kihajnalodott. A közeli tanyákról kakas kukorékolás, közbe közbe tehének bögeése és béresek káromkodása hallatszott. Zsófi a megjelölt helyre ért, kezével szétválasztotta a sűrű kukoricázát és felkiáltott, ott fekdít kedvese, vérrel borítva, hunyt szemekkel. Ráborult és megcsókolta, karjaiba vette és felegyenesítette. Laczim! kiáltá, egyetlenem, én vagyok itt a te Zsófi! Nem, még nem halt meg . . . lélegzik.

Zsófi vette kedvese kalapját s elszaladt vizért a közeli tóhoz, a kalapot belemerítette és szaladt vissza. A kalapból néhány cseppet öntött a szájába, halántékait megdörzsölte s Laczi végre sohajtott és felnyitotta szemeit.
 Zsófi karjai közt tartotta őt s egyideig ránézett, aztán keresztet vetett és imádkozott.
 Mély csend állott be, csak a haldokló zilált líhegése hallatszott.

Zsófi bevezette imáját és sirva szólította — Laczim! mindenem e világon, tekints reám még egyszer.

Laczi felnyitá szemeit, de csakhamar becsukdott és melle erősen kezdett hűrgüni.
 Zsófi letérdelt, kezeit összetette és kérte az isten büntetését a gyilkosra.
 — Gyuri ne bántsi! . . . ne öl meg! — hűrgé a haldokló és kilehelte lelkét.

Zsófi ajkába harapott. — Hát ő a gyilkos! Ő ölte meg azt, a kit én annyira szerettem? mert neki visszautasítottam szerelmét.
 Egyszerre zörelly riasztá föl, körültekint, Gyuri merült fel a magas fűből s egyenest feléje tartott.

— Zsófi! — szót oda érve, — jer hadd itt e holtat, ne sajnáld, találz te jobb szivre, az enyimbé . . .

— Gyilkos! — kiáltá borzadva Zsófi — megölted kedvesem, hanem megfogsz érte lakolni, én foglak a törvénynek kiszolgáltatni! A gyilkos megrezsent.

— Zsófi, ki ne ejsd többet e szót, mert ez lenne utolsó szavad.
 — Mit? megölne engem is?! öljön hát meg! vagy . . . Vagy . . . vagy megölöm én kendet! — Egy lövés és a gyilkos arcz czal bukott mellette a földre.

Zsófi térdre rogyott. Kezét összetevte, tekintetét az égre emelte és imádkozott.

— Oh isten! ki méréd az igazságot az emberekre, bocsásd meg e bűnöm. Nyugodtan halok meg, hogy kedvesem gyilkosát előttem látom vérbe fetregeni. Tehát haljak meg én is, hisz én is gyilkoltam! Felvette a mellette még mindig füstlő pisztolyt, magára célozott és halva rogyott a holtakra.

Mikor a vén csász a bírakkal megérkezett, már egy halott helyett, hármat tettek a kocsiira.

Karcolat.

Virágos lugásban
 Patak közelében
 Oh de számtalanszor,
 Megkérdezted tőlem.

Mért dicéred fogam
 Oly reudkívül nagyon?
 (Hogy az ürdögbe nem,
 Hisz aranyból vagyok!)
 Baka.

Nyertes: Cz. Cz.

Szerkesztői üzenet.

Cz. Cz. „Receptet a házi barátok ellen“ címűt bezárlynok nyoma vezetett, sem az elárutónkál, sem szerkesztőségünkbe. A többi levélbe. Üdvözlét. — R. Sonnenwirth festő azt állítja, hogy a hirdetés árát önnék átadta, kérjük a pénz beküldését. H.

M. Gyula, Szatmár. Te hagytál el, nem én téged. Az igazt szép szó, elvárjuk. Fogadd részvéteket.
 Desgrolles, Szatmár. Nem a mi hibánk, értesítésének mindenkör tért engedünk.

Stern S. Heleben. Idővel jobbat várunk. A mostani nem közölhető.

Kohn Pál, Szolnok. Köszönöm érdeklődését.

Fried Gyula, Bártfa. Előzetesét nem kaptuk meg. Üzvézetét küldi főmunkatársunk — R. S.

Klein P. Szabadka. Kocza rejtvényt nem használhatunk. Kérjük a bódházot.

Böhm Sándor, Bpest. N. Lajos főmunkatársunk jelenleg Kolozsváron van.

Németh Kálmán, S.-A.-Ujhe'y. Előfizetése június 10-ét szép lejárt.

Hegedűs Zsiga, Rimaszombat. Mielőbb elvárunk Debreczenbe.

Plútó, M.-Sziget. Az ígért közlésemet várjuk.

Némethy Lajos, Kolozsvár. R. S. főmunkatársunk üdvözlését küldi.

H. J. J. Lubli. Előfizetése szeptember végén jár le.

VASUT.

Debreczenből indul:	
B.-pest—N.-Várad felé	d. e. 8 ó. 27 p. d. e. 11 ó. 36 p. este 10 ó. — p.
„ „	d. u. 3 ó. 49 p. éjjel 3 ó. 37 p.
Szatmár felé	reggel 6 ó. 31 p. este 7 ó. 30 p.
Kassa felé	„ „
„ „	„ „
Nánás felé:	{ m. á. v. indh. éjjel 5. ó. 50. p. d. u. 4. ó. — p. vásártér reggel 6. ó. 07. p. d. u. 4. ó. 19. p.
Debreczenbe érkezik:	
Budapestről	érfk. éjjel 3 ó. 06 p. „ d. u. 3 ó. 31 p. „ este 7 ó. 19 p.
„ „	„ „
Szatmárról	„ este 7 ó. 18 p. „ este 9 ó. 35 p.
Kassáról	„ reggel 8 ó. 02 p. „ este 9 ó. 11 p.
„ „	„ „
Nánásról:	{ vásártér reggel 7. ó. 59 p. „ este 8. ó. 43. p. m. á. v. indh. reggel 8. ó. 07 p. „ „ este 8. ó. 52 p.

Kiadótulajdonos:
 a „DEBRECZENI ELLENŐR“ nyomdája.

Szálloda tulajdonosok, vendéglősök részére

vászon és asztalneműeket,
 szőnyegek, függönyök, paplan és matrácokat

teljes választékban és különösen jutányos áron ajánl

Kunz József és Társa.

CSARNOK.

Szillas Zsófi.

— Rajz. —

Irta: Klein Pál.

Az éj fűdte a pusztát. A sziporkázó esil lagos ég alatt, a fűvek és virágok közepett, egy kis tanya állott. Az alacsony szobában, melynek fűtős falai szent képekkel voltak díszítve, egyedül fekdít puha fekhelyén Szillas Zsófi.

Sóska Laczi ma később ment el a szokott időnél, mivel Szillas gazda a faluba ment, Szillasnét meg az isten nyugosztalja meg, egy éve már, hogy eltemették. Tehát így zavartalanul élvezheték a szerelm gyönyörét. Elválásukor háromszor is utána kiáltott Zsófi, hogy vigyázz magadra édes, hogy bajod ne essék, mire Laczi megnyugtatólag vissza kiáltott, ne félts engem rózsám, nem bántja a becsületes embert senki. S mégis oly nyung talanul hánykódott fekhelyén, mindenféle rémképek jüttek elő, a mit a künn vonító